

for de store Udgifter i Dansk Vestindien. Vi maatte hellere, synes jeg, anvende en Del af de Penge, som nu anvendes til Militær derude, til andre og mere nyttige Formaal. Jeg er ogsaa sikker paa, at saasnart disse Folk derude blive meddelagtiggjorte i Styrelsen og komme ind under det Ansvar, dette nødvendigvis maa medføre, bliver det ikke nødvendigt at opretholde en særlig Militærstyrke paa Øerne. Vi maa Tid efter anden se at komme ind paa at have Civilpoliti derude, der meget godt kan bestaa af indfødte Folk paa Øerne. Naar jeg sammen med mine Medforslagsstillere har stillet Ændringsforslag om adskillige Punkter angaaende Forslag til Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien, har det helt igennem været med det Formaal at faa Militæret indskrænket til det, som Befolkningen paa Øerne selv mene at kunne nøjes med. Jeg har ikke taget Hensyn til, at en og anden, som jeg ogsaa kender derude fra, har sat Pris paa at kunne opretholde Militærstyrken paa Øerne. Det, som det for mig kommer an paa, er, at man kan opretholde Ordenen der, og at man ikke har noget blot til at fryde Øjet og til Parade. Hensigten med vore Ændringsforslag har kun været at skabe saa gode Kaar som muligt for de Folk, som komme til Vestindien, og søge at faa Militæret der sammensat saaledes, at man kunde have den størst mulige Fortrøstning til det. Det have vi foretrukket, fremfor at faa Folk derud, der skulde leve paa, hvad man i Ordets egentlige Forstand kunde kalde Sulteføde. Jeg indrømmer, at jeg har været med til at stille Ændringsforslag, hvorved de højeste Lønninger blive dragne noget ned, men som til Gengæld gaa ud paa at forhøje de Folks Løn, som ere daarligt stillede. Men jeg og mine Meningsfæller have søgt at holde os i nøje Overensstemmelse med de Fordringer, som blive stillede af Befolkningen derude, og derfor have vi holdt os til det, der i sin Tid var Tale om, da Kolonialraadet søgte at skabe Balance paa Budgettet og selv vilde gøre dette Forsøg. Det er dette Forslag, vi have lagt til Grund for vore Beregninger. Naar Folk indenfor Kolonialraadene med disses reaktionære Sammensætning kunne foreslaa noget saadant, maa vi antage, at det er tilstrækkeligt.

Der er en Ting, som forbavser mig, og det er, at Udvalgets Flertal ikke kan gaa med til at forhøje de meniges Løn fra 3 Fr. og 25 Bit om Dagen til 5 Fr. daglig, da jo hele Udvalget er enigt om

at foreslaa en Løn af 2,000 Fr. aarlig, naar de have været der i 3 Aar. Den første Betingelse for at faa gode Folk derud er vel nok at finde saadanne. I Vestindien blive de vanskeligt bedre, end de ere, de blive der desværre snarere daarligere. Men disse 3 Fr. og 25 Bit daglig, som foreslaas af Regeringen, og som blive til 1,186 Fr. aarlig, kalder jeg for lidt til at lokke gode Folk ind i disse Stillinger, og jeg haaber, at det høje Ting vil indrømme det med mig, saa at vi under alle Omstændigheder kunne faa dette forandret. Naar jeg sammen med mine Kolleger foreslaar 5 Francs om Dagen, bliver det 1,765 Francs aarlig. Det synes jeg staaar i et mere passende Forhold til Udvalgets Forslag om, at de, naar de have været der i 3 Aar, skulde gaa op til 2,000 Francs aarlig. Jeg synes, det er et stort Forlangende, at Folk skulde gaa derud for 1,186 Francs aarlig, naar de først efter 3 Aars Tjeneste kunne naa op til 2,000 Francs aarlig. Det staaar efter min Mening ogsaa i skærende Misforhold til, hvad der forlanges, saa snart man kommer op til, hvad der kræves for Befalingsmændene. Der gaar man straks op til en Løn af 8,000 Francs aarlig. For de laveste Befalingsmænd, altsaa for Korporalerne, sættes Lønnen til 2,500 Francs aarlig, og jeg synes derfor, at man kunde forhøje Lønningen til de menige, hvad jeg indstændig anmoder det høje Ting om. Der er ikke nogen Mening i, at de menige Soldater skulde nøjes med 1,186 Francs aarlig, naar de dog efter 3 Aars Forløb komme op til 2,000 Francs foruden Kvartergodtgørelse og andet.

Med Hensyn til Forslaget om Bestyrelsen af St. Thomas' Havn er jeg enig med Udvalget. Jeg indser, at St. Thomas' Beboere ikke kunne være i Stand til at bestride de Krav, som stilles til dem, hvis de ikke blive meddelagtige i noget af den Indtægt, som flyder af St. Thomas' Havn. Men jeg er glad ved, at det bliver ordnet saaledes, at det er en vis Del af Indtægten, de faa, i Stedet for en bestemt Sum. De ere da interesserede i, at denne Indtægt bliver saa stor som muligt. De ere selv ikke uden Skyld i, at Havneindtægterne ere gaaede saa betydeligt ned.

Dermed har jeg i det væsentlige omtalt de Ændringsforslag, som jeg og mine Meningsfæller have stillet. Jeg vil haabe, det høje Ting vil indse det fuldt berettigede i, at vi søge at gøre Vilkaarene for den almindelige Befolkning paa Øerne saa gode som muligt. Gør man ikke det,